
HET AMSTERDAMS LYCEUM
OLO-BULLETIN

juni 1989

OLO-bestuur

Eric Ros
Paula van Cleef-Joachimsthal
Tine van Gelderen
Maarten Lemberger
Reina Spier-van der Woude
Alfred de Swarte

OLO-secretariaat

Paula van Cleef-Joachimsthal
Heinzestraat 25 hs
1071 SL AMSTERDAM
tel. 020 - 719159

Redactie OLO-bulletin

Donald Koppel
Oostelijk Halfroond 42
1183 GB AMSTELVEEN

Bankrekeningnummer OLO

AMRO
46.78.07.493
Postgiro AMRO = 2391

Voor de totstandkoming van dit OLO-bulletin is de redactie mede dank verschuldigd aan Mieke de Jong -layout- en de heer J.N.P.M. Pieterse -druk-.

VAN DE VOORZITTER

Geslaagd, uitermate geslaagd was het unanieme oordeel van het OLO bestuur omtrent de oud-leerlingen diës van 25 februari j.l.. Haast vanzelfsprekend is dit OLO bulletin dan ook voor een deel gewijd aan die diës en aan reacties hierop. Mochten de in dit nummer geplaatste stukjes U op een idee brengen, aarzelt U dan vooral niet om contact op te nemen met ons secretariaat; het adres staat aan de binnenkant van de omslag. Het OLO bestuur is verheugd u te kunnen mededelen dat het ledenbestand van onze oud-leerlingen organisatie inmiddels is uitgegroeid tot 860 leden, waaronder momenteel 14 buitengewone leden. Buitengewoon lid kan men worden als oud-docent van het Amsterdams Lyceum. Naar wij hopen zullen nog vele oud-docenten hun goede voorbeeld volgen. Tot slot wens ik U veel leesplezier !!!

Eric Ros (1982)

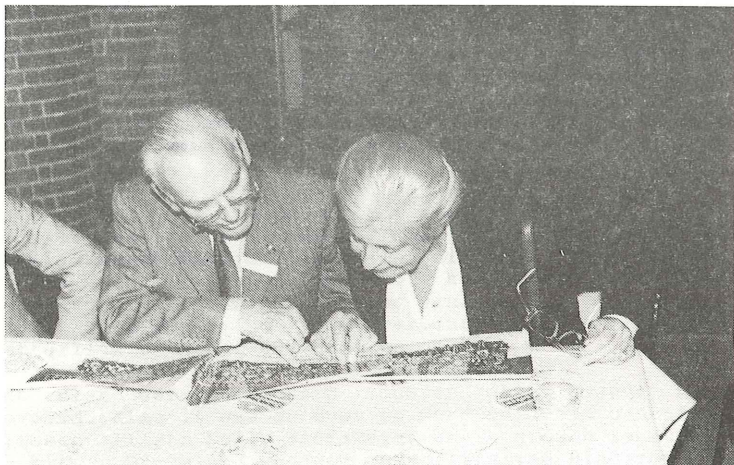

foto: Donald Koppel

Studerend op een meegebrachte foto: "Kijk eens, zijn dat niet Eline van Santen en Cissy Gunning?"

VAN DE REDACTIE

Voor U ligt de alweer vierde editie van het OLO-bulletin. De oplage is wat beperkter dan voorheen, omdat het bulletin uitsluitend onder de leden verspreid wordt. Maar wat is beperkt? Het ledenaantal nadert de 1000!

In dit nummer kunt U o.a. de volgende bijdrage aantreffen.

Tonny Posch-Michels heeft haar belangrijkste schoolherinneringen op schrift gesteld. Haar eerste bijdrage gaat over de jaren 1942-1945. Jaren die met name aan het Amsterdams Lyceum niet ongemerkt voorbij zijn gegaan; de gedenkplaquette in de aula getuigt ervan. In die tijd lag Amstelveen veel verder van Amsterdam dan thans. Waar nu de museumtram rijdt forensden toen velen met het "treintje" naar Amsterdam. Het tweede stuk van Tonny, dat gaat over de eerst na-oorlogse jaren, plaatsen wij in het volgende nummer.

Pim Fenger tekent een prachtig sfeerbeeld van de vijftiger jaren. Bij deze noteren wij voor het nageslacht de vergelijking van het prachtige plafond van de aula met een "leeggegeten bonbondoos". Kennelijk heersten er in die tijd ook nog duidelijke gymnasium-hbs tegenstellingen.

Ons bestuurslid Alfred de Swarte verslaat op zijn eigen wijze de geslaagde OLO-diës.

Tenslotte ontvingen wij van Sibolt van Ketel (1957) nog een fraaie aanvulling op het Schraa-interview van vorig jaar. Hierin was een ruime plaats ingeruimd voor een unieke persoon, die jarenlang zijn stempel op onze school drukte, namelijk Teixeira de Mattos. Deze zette, aldus Sibolt - en toen ik het las zag ik het direct voor me - slechts vijf minuten per lesuur (zomer of winter) het raam open..... maar niet nadat hij zijn hoed had opgezet!. Chapeau voor deze toevoeging.

Donald Koppel (1962)

1942 - 1945

Herinneringen - de ene mens staan sommige gebeurtenissen nog haarscherp voor de geest, zelfs na jaren; de andere is ze compleet vergeten. Hen, die het navolgende lezen, zal dat wellicht ook zo zijn vergaan, maar dat geldt voor iedereen en misschien wekken mijn herinneringen bij u weer andere reminiscenties op. Bij elkaar moeten ze een iets completer beeld van een voorbije periode kunnen geven.

Mijn herinneringen aan het Amsterdams Lyceum vallen uiteen in twee gedeelten: die uit de oorlogstijd en die van na de oorlog. 't Begon in 1942. Het hoofdgebouw was al gevorderd door de Duitsers en we werden "aangenomen" in het Aviogebouw zonder toelatingsexamen (normaal voor het Amsterdams, een uitzondering t.o.v. andere scholen). Les kregen we in de grote, nogal sombere school in de Pieter de Hoochstraat, naast het toenmalige St. Ignatius College.

Oorlogsherinneringen: Drs. Benders, mijn eerste klasseleraar, een uitstekend docent Nederlands en een fijn mens, diep in het verzet, die plotseling werd gearresteerd; twee dagen later maakte hij een eind aan zijn leven, omdat hij niet het risico wilde lopen zijn medewerkers te verraden; Dr. Hazewinkel, de strenge, maar rechtvaardige aardrijkskunde-leraar met de markante, ietwat ascetische kop die niet meer op school kwam; klasgenote Hannie Kits van Heijningen, een erg serieus meisje met blonde staartjes, dat in de eerste klas - op een in mijn kinderlijke ogen al zo volwassen wijze - een gedicht prachtig voordroeg en dat door het bombardement op de Euterpestraat, waar ze vlakbij woonde, zo jong is omgekomen, hetgeen op ons allen een zeer diepe indruk maakte; Dr. Kettner, de waarnemend rector met de grijze "leeuwekop", een zeer vriendelijke man, die Dr. Gunning verving, omdat deze sinds 1942 als gijzelaar in diverse Nederlandse kampen was terechtgekomen.

Maar er zijn ook andere herinneringen, zoals aan mej. Würdemann, de lerares Duits (ondanks haar naam wel Nederlandse), zeer vrolijk en aardig, die zelfs in die tijd kans zag ons - zo geen liefde voor, dan toch wel grote kennis van - de Duitse taal bij te brengen door ons aan 't eind van de les spelenderwijs in een soort afvalwedstrijd alle beruchte Duitse "rijtjes" te leren-letterlijk om nooit te vergeten!

Van vier eerste klassen moesten drie tweede klassen worden gevormd. Klas 1A was de dupe en werd verdeeld over de drie andere klassen. Alleen Nelly Wiedemeyer en ik gingen samen naar dezelfde 2e klas. Die klas was een mengeling van kinderen uit de regio, van wie ik me herinner Jaap Goeman Borgesius uit Breukelen, Kees Keg uit Zaandam, Nelly Wiedemeyer uit Landsmeer, Ans Heuvelink uit Abcoude, terwijl ikzelf uit Amstelveen kwam. Voor het overige een stel Amsterdammers, o.a. Ineke Schreuder, Wim van Ramshorst, Ina van Kooten, Lily Veenman, Mieke Herderschee, Olga

□□□

Sillem en Bernard Haitink (herinner ik het mij goed dat hij toen Herman heette of was dat tóch z'n tweelingbroer zoals ik jarenlang heb gedacht?).

Ook Keet Haack is me bijgebleven; haar vader was directeur van het weeshuis in de Wielingenstraat, waar we eens een klasseavond hielden met als hoogtepunt een enig cabaret, gemaakt door twee klasgenoten: Paul Jansse en zijn vriend Wim. Helaas kwam mijn vader me veel te vroeg weer ophalen uit Amstelveen, want in oorlogstijd - 't was 1943 - moest men nu eenmaal vroeg binnen zijn ("Spertijd").

Er zaten veel Amstelveeners op school, die met het "treintje" naar het Haarlemmermeerstation gingen en vandaar met lijn 16 naar de Pieter de Hooch. 't Was een heel stel lawaaiige passagiers, dat 's middags van 3 uur af met het "treintje" terugging. De conducteur was dan ook blij, als ze eruit gingen bij de haltes, die hij met een speciale intonatie omriep: Kalfjeslâán, Incássobank, Kársselaan, --- ik hoor het hem nóg roepen!

Dat ging zo door, totdat de treinen niet meer reden vanwege de spoorwegstaking. Ook fietsen werd steeds moeilijker, doordat we geen luchtbanden meer hadden; dat waren massief rubberen of houten banden geworden, rammelig en hard aan 't stuitje. Ook bussen reden op het laatst niet meer.

Inmiddels was er geen brandstof meer voor de school; in 1944 werd er les gegeven in het Tramgebouw van het Leidsebosje en in het Electriciteitsgebouw in de Tesselschadestraat. Wij zaten op de bovenste verdieping van dat gebouw, met een mooi uitzicht over de stad. De weinige lessen die ik me nog herinner waren die van de heer Brugmans, die - naar ik meen - toen geen Frans maar geschiedenis gaf.

Wegens gebrek aan ander vervoer liepen mijn zusje en ik anderhalf uur heen en anderhalf terug voor een paar uur les. Toen de winter kwam en er veel sneeuw lag, namen we de slee mee en trokken we elkaar om de beurt. We liepen op klompen en dat was nogal vermoeiend! De slee stalden we in het Tramgebouw, waar mijn zusje les had. We hielden het tot januari vol, toen "mijn vader 't ons verbod". Het was zo'n koude en vermoeiende tocht en het kostte met het weinige eten dat we hadden zo veel energie, dat onze ouders het niet langer verantwoord vonden om ons zo ver te laten lopen.

Toen de bevrijding eenmaal een feit was bleek ik - inmiddels in gym III - teveel achterstand te hebben opgelopen. De anderen waren voorzover mogelijk wél steeds doorgegaan met de lessen. Ik bleef tot na de vakantie thuis om het nieuwe schooljaar in 1945 in een bevrijd land opnieuw in de IIIe te beginnen, hetgeen een ander gebouw - ons enige eigen -, een nieuwe klas en een voor mij nieuwe rector betekende. Ook van deze na-oorlogse tijd zijn mij nog veel herinneringen bijgebleven, maar die komen misschien een volgende keer aan de orde. Dit verhaal is al lang genoeg geworden!

Tonny Posch-Michels (1949)

"KOMT, LAAT BLIJ ONS LIED WEERKLINKEN...."

OLO - DIES 25 FEBRUARI 1989

Na een korte openingstoespraak van Eric is het woord aan de rector. Deze vertelt over de gang van zaken op het Amsterdams-Nu, waarbij hij wijst op de veranderingen. De fietsenstalling is omgebouwd tot kantine, de Regent zit in de vierde klas en er is een afdeling Engelstalig onderwijs.

Het clubleven van de school bloeit nog steeds en er bestaat nu vanzelfsprekend ook een computerclub. Er is twee keer per jaar een muziekavond, klassiek en modern, en er worden als vanouds prijzen weggesleept op sportieve en culturele interlyceales. De school telt ca. 800 leerlingen. Op de binnenplaats, waar wij destijds fietsvoetbalden, staan nu zogenaamde noodlokalen. Het is te hopen dat die nood lang hoog zal blijven.

Vervolgens laten wij blij ons lied weerklinken, begeleid door de zoon van een bevriende oud-leerlinge, Els Zwolsman-Krol. De zoon speelt vlot piano, maar weet van geen ophouden, zodat wij nieuwe leerlingen hebben verwelkomd, afscheid van scheidende leerlingen hebben genomen en de vlag hebben gehezen op Wolkenland.

Hierna is het tijd voor het onderlinge gebabbel, een zeer belangrijk onderdeel van elke reünie, afgewisseld door het optreden van oud-leerling Remco Campert. Hij leest voor uit eigen werk en heeft daartoe ook enkele schetsjes betreffende het schoolleven uitgekozen. De goede luisteraar herkent bepaalde situaties als typisch Amsterdams Lyceaal. Dat blijkt trouwens ook dikwijls uit instemmend geknor uit de zaal. Een succes dus!!!

Plotseling verlaat een groot deel van de aanwezigen de aula, hoewel er geen brandalarm is gegeven en het evenmin sluitingstijd is. Wat is het geval?..... De oud-leerlingenvanger van Zuid, in de persoon van de heer Schoonveld, is met een grote stoet oud-leerlingen de school ingetrokken voor een rondleiding.

Zo kan men o.a. constateren dat het lokaal van Heimans thans als bibliotheek in gebruik is en dat er in de goed gemeubileerde lokalen menig affiche hangt.

Men heeft door een en ander dorst gekregen en durft daar ook voor uit te komen. Het loopt even storm bij de bar.

Langzamerhand begint men aan de thuisreis te denken en als wij door middel van indringend gerammel met de op te bergen flessen te verstaan geven dat het "drinking-up time" is geworden, kunnen wij beginnen met opruimen.

Er zijn flink wat meer mensen geweest dan vorig jaar en dat stimuleert tot voortzetting in 1990.

Tot dan !!!

Alfred de Swarte(1948)

DEELNEMERS O.L.O. DIES 1989

1923	Jeanne Leeuwenberg- Foekens	1949	Tonny Posch-Michels
	Jan van der Wielen		Florian van Hall
1930	Wouter Goedkoop		Erich van Meurs
	Just Enschedé		Nan van Halm-van Nierop
1933	Guus Stokhuyzen		Hans Swaan
	Els Stokhuyzen-Wesenhagen	1950	Remco Campert
1935	Walther Leoni		Nan de Roy van Zuydewijn- van Gulden
1936	Jan Limper		Magda van Meurs-Westerveld
1938	Constance Wibaut		Hetty Ter Wee
1940	André Schwab	1951	Nico Visser
1941	Herman Onstein		Olga Advokaat-Coebergh
	Rudolf Spittuler		Hans Frankfurter
1942	Cisca Saarberg		Paul Horsman
	Lydie Spittuler- van den Berg	1952	Marcel Kostert
	Hans Blauwkuip		Crit Horsman
	Henny Kellermann	1953	Hans Hulsman
	Slotemaker		Susanne Visser-Rosema
	Klaas Grool		John Werner
1943	Freerk Fontein	1954	Herman Weber
	Dick Schröder		Els Jongkind-Ackerman
	Paula van Cleef- Joachimsthal		Albert van Nierop
	Ré Leoni		Mannes Kinsbergen
	Nelle Spitz-van Oss		Els Zwolsman-Krol
1944	Carol de Jong van Lier		Tom Bakker
1946	Els Moesbergen-Smit	1955	Tine van Gelderen
	Debby Hakker		Jolanthe Keg
	Willy Renes-Vaal		Wieke Löwenstein-Haitsma
	Willy Hulsebos-Ter Wee	1956	Mulier
1947	Kitty de Smit-Kremer		Diederike van Niftrik
	Ineke Molenaar-Hagedoorn		Anneke van Vianen- Knegtmans
	Hein van den Hoek Ostende		Elselies La Lau
	Anneke Swaan	1957	Nico Vink
	Willem Doude van Troostwijk		Yola Kemme-Ditjeer
	Pauline Hengeveld-Brand		Hans Kemme
1948	Paul Bromberg		Marie-Anne Roos-Zur Mühlen
	Wil van den Broek		Knud Dominicus van der Bussche
	Alfred de Swarte	1958	Joep Faber-Franchimont
			Hilletje Stal-van 't Wout
			Marjan de Vreij
			Akke Streefkerk-Witte
			Reina Spier-van der Woude
			Anje de By-Benders

1959	Bernard Lubbers Wim Lohmann Paula van den Dool- Fernandes	1966	Tanja Beima Marianne Aaronson-Kastein
1960	Karen Niemöller Coen Klaarwater Liesbeth Povoleri-Heyer	1967	Maarten Lemberger
1961	Frank van Heusden	1968	Jan Six
1962	Roef Swart Carel Akkerman Donald Koppel	1969	Joop Asscher
1963	Sandra Ditjeer	1970	Yvonne Kastein Rob Gijsselman
1964	Janneke Brilman- van Heusden Georgette Hoekstra- Kappelhoff Sonja Roos	1971	Jenny Abraham-Smoiro Kees Beuks
1965	Maarten Lubbers Ria van den Berg Margreet Brilman Fransje van der Meulen- Volmer	1972	Yvonne Buiskool Gerrit Marcus
		1979	Marijke Frings
		1982	Karin Frings Eric Ros
		1983	Mieke de Jong
		1984	Klaartje Weber Ted Kemme
		1986	Jeroen van Renesse Robin Kemme
		1988	Joris van der Hoeven

DOCENTEN

de dames: M.M. Thiebout
T.J. de Jong
M.H. Klauwers
L. van Drunen-Paats
A. Crevels
A. Reurink-Bon

de heren: G. van Drunen
P. Schraa
G. Hoevenagel
G.C. Krijn

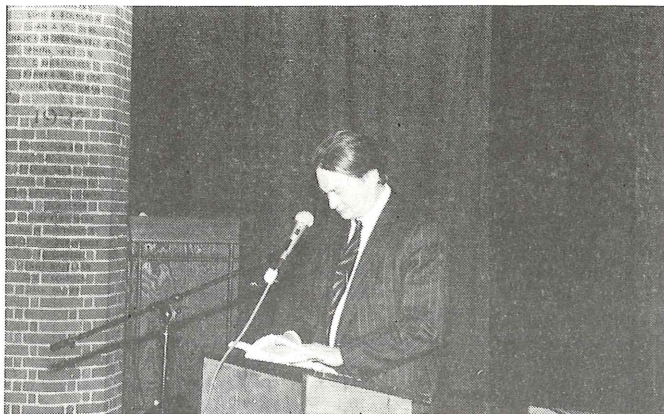

Foto: Donald Koppel

Remco Campert: "Gunning's laatste woorden toen ik de school moest verlaten: 'Campert, maak 't kort...'"

Foto: Donald Koppel

Zij deden eindexamen in 1923 en werden door Gunning de eerste "echte" Lyceïsten genoemd.

VAN HET SECRETARIAAT

Ons verzoek om hulp bij het opsporen van oud-leerlingen heeft succes gehad!

Vele lezers hebben om jaarlijsten gevraagd, hetgeen vaak leidde tot hernieuwde telefonische contacten onderling en het vinden van nieuwe adressen.

Deze oud-leerlingen hebben inmiddels het laatste OLO-bulletin ontvangen en men bleek verrast door dit onverwachte levensteken. Er wordt ook met de OLO "meegedacht": zo deed iemand ons de suggestie aan de hand om de namen van hen die op 25 februari j.l. de Diës-middag bijwoonden, in dit bulletin te vermelden.

Sinds het bestaan van de recente adreslijsten hebben wij ook al vaak studentenverenigingen en lagere scholen aan de nodige informatie kunnen helpen. Ons streven blijft dus het adressenbestand verder aan te vullen.

Onderstaande oud-docenten mochten wij als "buitengewoon lid" in onze OLO-gelederen opnemen:

Dhr. A. de Leeuw
Drs. P. Schraa
Dhr. H.A. Tholen
Mevr. M.M. Thiebout
Drs. L.G. Kortenhorst
Mevr. T.J. de Jong
Mevr. Drs. M.H. Klauwers
Mevr. A. Reurink-Bon
Mevr. F.H. van Katwijk-Knapp
Mevr. Drs. C.M. Zwaneveld-Plasman
Mevr. A. Crevels
Mevr. M.J. van Drunen-Paats
Dhr. G. van Drunen

Paula van Cleef-
Joachimsthal (1943)

VIJFTIGER JAREN

Mijn zoon zit op het Vossius en gaat naar het Amsterdams om af en toe een handje te helpen in de aula, met de techniek of als DJ op feesten. Ik geniet als hij thuis komt met verhalen over het Amsterdams. Hij begint het gebouw al bijna net zo goed te kennen als ik. De kelders, de geheime trap naar het klokkewerk van "Ick Dien". En nu ook al het luik in het plafond achterin de aula, dat toegang geeft tot de lage vloering. Daar staan nog steeds keukenstoeltjes met afgezaagde poten. Op de muren zijn de namen van generaties leden van de aulacommissie gekrast. Door de luiken voor de spotlights heb je een schitterend gezicht op de zaal. De proscenia heetten die schijnwerpers, waarmee je de voorkant van het toneel kon belichten.

Ik hoor van hem dat je, onveranderd, over de gebolde zoldering kan kruipen naar de zo mogelijk nog spannender ruimte boven het toneel. Dezelfde zoldering waarmee iemand eens de eerste prijs won op een eloquentiawedstrijd, door het plafond van de aula te vergelijken met een leeggeeten bonbondoos. En hetzelfde toneel waarop DB-verkiezingen, presentaties van de clubs, toneel en muziek nog steeds hun gang gaan.

Het grote misverstand tussen de generaties beperkt zich in onze gesprekken over het Amsterdams tot wat ik de BBC noem en deze aan de aula grenzende ruimte nu anders schijnt te heten. Tot waar ik de aula indeel in balcon- en orgelzijde en hij in links en rechts. Tot waar hij niet zozeer de aula-commissie maar de conciërge als hoogste autoriteit tegenkomt.

Aula-commissie, DB-verkiezing, de clubs, vooral "Natuur en Techniek", veel herinneringen komen boven als mijn zoon aan het ontbijt over een avondje Amsterdams vertelt. In de aula-commissie staalde ik mijn armspieren. De twee-driehonderd Tonetstoelen werden naar het balcon geworpen als de aula in de pauze moest worden leeggemaakt voor het dansfestijn na de culturele avond. En aan de rugleuning werd de zetel aangevat door de vanger op het balcon. Het record stond op 11 minuten en kan niet worden verbeterd. Het balcon is weg.

De DB-verkiezingen. Een jaarlijks feest met een ingewikkeld, maar doordacht en democratisch kiesreglement. Niet de meeste stemmen, maar de absolute meerderheid telde. Voor het zover was gingen er verschillende kiesronden met een afvalstelsel aan vooraf. Omdat het gymnasium meer stemmen had dan de HBS-afdelingen afzonderlijk werden de belangrijkste posten, waaronder die van Regent, steeds door gymnasiasten bezet. Om deze overheersing te doorbreken maakten de HBS-afdelingen eens stemafspraken, waardoor een HBS-er Regent werd. Het leverde ons een compliment op van de rector - met een HBS-achtergrond. Maar ook een tirade wegens

ondemocratisch gedrag, van een docent met overduidelijke gymnasium-sympathieën.

Elk jaar presenteerden zich ook de clubs in de aula, om leden te winnen. De grootste aanwas was steeds voor "Natuur en Techniek". Zij boden excursies aan naar Werkspoor, naar T.N.O. en, vandaar de winst, naar de Heineken Brouwerij. Bij Werkspoor Amsterdam stonden gigantische scheepsmotoren in aanbouw. Bij T.N.O. testte men in 1955 een nieuwigheid: plastic electrabuizen, en schatte de levensduur op vijftwintig jaar. Wij konden het buigzame materiaal alvast uitproberen als Hoola-Hoop. Alleen bij de Heineken Brouwerij is nog niets veranderd. Tot deze laatste echte stadsfabriek in 1990 van de Stadhouderskade verdwijnt en er hopelijk een ander theater voor in de plaats komt.

Aan tafel praten we weinig over dit soort dingen. Mijn herinneringen zijn niet zijn werkelijkheid. Als ik er aan zou beginnen zou ik ook moeten uitleggen welke dwarskoppigheid er nodig was om moderne jazz op schoolfeesten door te drijven. Of, hoe revolutionair de rock'n-roll-act was in de jubileumrevue "vijf maal acht" in het Concertgebouw, bij het veertigjarig bestaan van het Amsterdams. Aan dat soort verhalen heeft de DJ van vandaag geen behoefte.

Pim Fenger (1960)

LYCEUMLIED.

Woorden van Dr. C. P. Gunning (†)

Muziek Fred. J. Roeske (†)

(Bij het verwelkomen der nieuwe leerlingen)

Komt, laat blij ons lied weerklinken,
Ons bindt hechte band te saam;
Al wat eerlijk, trouw en waar is
Zegt ons de Lyceum-naam.
Tot ons allen komt de roepstem:
„Wat gij zegt of wat gij doet,
„Handhaaft trouw steeds onze leuze:
„Wanhoopt nooit, houdt altijd moed!”

Komt, weest welkom in ons midden!
Onze rijen vult gij aan;
Blijft steeds trouw aan ons Lyceum,
Volgt ons op de rechte baan.
Helpen wij elkander voorwaarts;
Wat met ons het doel in 't oog;
Houdt met ons de leuze heilig:
„Wanhoopt nooit, heft 't hoofd
omhoog”.

(Bij het afscheid der scheidende leerlingen)

Komt, ons vaandel hoog geheven,
Jongens, handen uit de mouw!
't Spreke ons van plicht en eerbied.
't Spreek' ons van Lyceumtrouw.
't Wijst ons duidelijk een voetspoor,
't Leert ons, dat steeds kan wat moet.
Worst'lend winnen wij aan krachten —
Recht vooruit met goede moed!

Komt, voor 't laatst de kring gesloten,
Nu het uur van scheiden slaat;
Jaren komen en gaan henen,
Veel verandert, veel vergaat!
Maar welk lot U ook moog' wachten,
't Ga U slecht of 't ga U goed,
Houdt steeds vast aan onze leuze:
„Wanhoopt nooit, houdt altijd moed!”

(Het laatste vers kan ook bij de Oudejaarssamenkomst worden gezongen.
In regel 5 en 6 wordt „U” dan veranderd in „ons”).

SCHOOLLIED.

Woorden van Nico van der Ley (†)

Muziek van Jacques du Mosch (†)

Halo, op 't feestelijk samenzijn
Een krachtig, fris lied, Lyceïsten!
Wij willen zien de zonneshijn,
Wij willen zijn idealisten.

Waar ook de levensstorm ons jaagt,
Ons heendraagt over wereldzeeën,
Eén beeld is er dat nooit vervaagt,
Dat is ons goed, ons trouw Lyceum!

(Als Ochtendlied op Wolkenland)

Met stemmen van metaal en staal
Verklanken wij onz' eigen tale,
Zolang nog onze gouden jeugd
Ons kennis schenkt en levensvreugde.

Halo, nu hijsen wij de vlag,
In wijde, klare lucht geheven;
Begroeten blij de nieuwe dag,
En wij zijn één, in werk en streven

